No. 100. DINGSDAG 24 AUGUSTUS. 1858.

VIJF EN DERTIGSTE JAARGANG

PROVINCIALE DRENTSCHE EN ASSER COURANT.

De uitgave dezer COURANT geschiedt op DINGSDAG, DONDERDAG en ZATURDAG. De prijs is per *drie maanden* te Assen ƒ 2.30 buiten Assen franco per post ƒ 2.45. — De prijs der Advertentiën is van 1 tot 5 regels ƒ 1.00 en voor elken regel meer 15 cent behalve 35 cent zegelregt.

De COMMISSARIS DES KONINGS in de Provincie Drenthe,
Brengt ter kennis van 't algemeen, dat de **handelsprijzen** der GRANEN, LEVENSMIDDELEN en andere voorwerpen, aangevoerd op de weekmarkten in deze Provincie, gedurende de eerste helft der maand Augustus ll., hebben bedragen, als volgt:

BENAMING DER VOORTBRENGSELEN.	MAAT EN GEWIGT.	ASSEN.				COEVORDEN.				HOOGEVEEN.				MEPPEL.			
		Laagste		Hoogste		Laagste		Hoogste		Laagste		Hoogste		Laagste		Hoogste	
Rogge, winter	mud	5	75	6	75	5	90	6	50					6	25	7	00
» zomer	»									6	50	7	05				
Boekweit, zand	»	0	00	7	00		00	0	00	0	00	0	00	7	25	7	75
» veen	»	0	00	0	00	6	90	7	50	7	00	7	50	7	50	8	00
Aardappelen, vroege	»	1	25	1	80									1	50	2	60
» late	»													2	20	3	00
» ruige witte	»	0	00	0	00												
» roode Venlosche	»	0	00	0	00												
Hooi	500 Ned. pd.	00	00	0													
Stroo	»	14	00	15	00												
Eijeren, kippen	100 stuks	2	00	2	00	0	00	1	70								
» eenden	»					0	00	0									
Boter, gras	Ned. pond	0	85	0	95		00	0	75	0	95	1	05	1	03	1	20
» hooi	»	0	00	0	00	0	00	0	00	0	00	0	00	0		0	

Op de weekmarkten te SMILDE waren de prijzen als volgt.
ROGGE f 6.45 a 6.95 BOEKWEIT (Zand) f 7.10 a 7.30. (Veen) f 6.35 a 6.70. AARDAPPELEN (Late) f 0.00 a 0.00. (Roode Venloschen) f 0.00 a 0.00. (Ruige Witten) f 0,00 a 0,00. GRASBOTER per Ned. pd. f 0,82⁵ a 1,00. EIJEREN (Kippen) f 0.00 a 0.00.
Assen, 20 Aug. 1858.

De Commissaris des Konings voornoemd,
DE VOS VAN STEENWIJK.

BURGEMEESTER en WETHOUDERS der Gemeente Assen brengen ter kennis der belanghebbenden, dat volgens de bepalingen van art. 22 van het Reglement op het beheer der Wegen en Waterlossingen in Drenthe, goedgekeurd bij Koninklijk besluit van 2 Augustus 1852 No. 57, de *Stroomen en Waterlossingen* in de Gemeente Assen, tusschen den 21 Augustus en 1 September aanstaande zullen worden geschouwd, en worden de pandpligtigen derhalve uitgenoodigd, om hunne panden in dezelve in orde te brengen, ter voorkoming van bekeuring.

Assen den 18 Augustus 1858.

Burgemeester en Wethouders voornd.,
De Burgemeester,
VAN DER FELTZ.
De Secretaris,
G. L. W. VOS.

OVERZIGT

der belangrijkste Gebeurtenissen.

23 Aug.

Wij beginnen met de galg.

Onze lezers begrijpen, dat wij hen eensklaps naar Jeddah verplaatsen, waar elf moordenaren der Christenen, te midden van het kanon-gebulder der Engelsche *Cycloop*, met de koord werden gestraft, totdat de dood er op volgde.

De commandant van genoemd schip had last ontvangen, om den gruwelijken moord, die geheel Europa met verontwaardiging vervulde, te straffen en daartoe te handelen naar omstandigheden.

Zoo deed hij.

Nadat hij dood op zijn gemak voor de oproerige stad was geankerd, eischte hij straf voor de schuldigen binnen 38 uren. Er verliepen 40 en aan zijn eisch werd niet voldaan. Daarop begon hij te bombardeeren, twee dagen lang. Dat trok, en zeer natuurlijk, attentie, en toen er hier en daar een oud huis was ingestort, verscheen de commandant van de stad met de boodschap: „ik heb 15 moordenaars gearresteerd en zal die ophangen, maar eerst moet ik daartoe behoorlijke permissie hebben van Zijne Grootheerlijke Hoogheid.

De Turksche Pacha, het hoofd van het gewestelijk bestuur, was afwezig, en wel te Mekka. Als deze terugkwam zou de kwestie worden beslist, want hij had volmagt om te doen wat hem goed dacht. De Engelsche commandant was niet tevreden met die opheldering en belofte, en zette het begonnen werk weder voort. Hij bombardeerde Jeddah op nieuw gedurende twee dagen. Inmiddels kwam de vurig verwachtte Pacha aan, en deze, gehoord hebbende w a a r o m de stad werd gekastijd, liet onmiddelijk elf der gevangen genomen moordenaars aan de galg hangen, terwijl hij de overige 4 naar Constantinopel expedieerde.

Waarlijk geen pleizierreis, want wie weet of zij daar niet in een zak genaaid, in de zee worden geworpen.

Dat zou althans echt oud-Turksch zijn.

De groote vraag is nu: „handelde de kapitein naar behooren, toen hij van den commandant van Jeddah door het kanon vroeg, wat deze niet mogt geven?"

Er zijn Engelsche bladen die dit betwijfelen en de Fransche pers zoekt naar een „maar" om te doen gevoelen, dat het beter ware geweest en gewis meer zedelijke kracht zou hebben uitgeoefend, als de kastijding voor gezamenlijke rekening ware toegediend. Het schijnt dus, dat de Franschman eenigzins nijdig is, over den spoed, waarmede de Engelschman het kanon laadde, om de wreker te zijn van het bloed der Christenen.

Ook de *Cycloop* stelt de Engelsch-Fransche alliantie weder op eene harde proef.

Hoe 't zij en wat het eind-oordeel van Europa over deze strafoefening moge zijn — de elf dweepzieke Muselmannen verloren aan even zoo vele galgen het leven en hingen althans hoog genoeg, om anderen te prediken: doe niet als wij, als gij ongaarne zijt waar wij ons heden bevinden.

Het is nu maar te hopen, dat de galge-les een heilzamen schrik onder de volgelingen van den profeet breige.

Te Hongkong is het thans voor de Europeanen geen Kanaän, en onze lezers zullen dat gaarne gelooven, als zij het volgende hebben gelezen:

„Drie Europesche kooplieden, die in een bootje kwamen aanzeilen, werden daaruit geligt, toen gemarteld en daarna onthoofd.

„Een Protestantsch leeraar werd door gemeen volk met dolksteken gewond.

„Drie schildwachten werden neergesabeld.

„Een Engelsch beambte, een avondluchtje scheppende, werd aangevallen en drie Chinezen verbrijzelden zijn hoofd.

„Een ander Engelschman sleepte men in een hollen weg en bleef er, na zeer te zijn mishandeld, voor dood liggen.

„Een Engelsch policieman werd door een Chinees met zijn eigen sabel het hoofd midden doorgehakt, enz. enz. enz.

Overigens liep te Hong-Kong het gerucht, dat het Chinesche Gouvernement last had gegeven, om zoo veel Christenen te vermoorden als mogelijk was, en men begrijpt dus hoe onveilig het leven te Hongkong is.

Nopens de expeditie naar Peking weinig nieuws. Er is weder een nieuwe Keizerlijk gevolmagtigde aangekomen met *onbepaalde volmagt*, en er is dus hoop op eene gewenschte schikking. De Chinezen hebben weder veel geleerd en zij hebben dat noodig. Toen Graaf *Pontiatine* tegen een Chineesch mandarijn zeide, even voor den aanval op den ingang der rivier Pei-ho: „geef de forten over, dat is het verstandigst wat gij kunt doen!" antwoordde het verwaande heerschap: „dat ze komen, die Engelschen en die Franschen, wij zijn gereed en zullen hen afwachten, komen zij echter niet, dan zullen wij hen opzoeken"

Men heeft hen opgezocht en de kennismaking was tamelijk hard.

Maar wat de Keizer toch wel zeide van de Pei-ho-historie?

„Sire! — zoo vertelde hem de hooggeleerde hofwigchelaar, die onze lezers reeds als een snaak hebben leeren kennen, — Sire! de barbaren hebben op den eersten dag onze forten durven aanvallen en velen hunner schepen zijn daarbij in den grond geboord, maar helaas! gedurende den nacht stak er een storm op uit het Oosten en veroorzaakte eene hooge zee, en de Pei-ho wies ontzaggelijk en de vijandelijke schepen konden zeilen tot bij Tien-Sing."

„Wel zoo!" antwoordde de Keizer, en hij zond *Ki Ing*, een bekwaam Chineesch staatkundige, die in 1842 met *E-Li-Po* het bekende vredes-verdrag met de Engelschen tot stand bragt.

Volgens latere tijdingen telegrafeerde de Fransche ambassadeur te St. Petersburg op 21 Augustus naar Parijs, dat in eerstgenoemde stad eene dépêche was ontvangen, meldende: „op 27 Junij is er tusschen Rusland en China een tractaat gesloten, gelijkluidend aan dat, 't welk tot stand kwam tusschen Frankrijk, Engeland en het Hemelsche Rijk.

Uit kracht van dit tractaat zijn alle Chinesche havens voor de Europesche volken geopend — is de vrije uitoefening der Christelijke godsdienst toegestaan en zullen de Europesche Mogendheden, als haar dat goed dunkt, overal, zelfs te Peking, consuls en diplomatieke agenten mogen vestigen.

Frankrijk en Engeland ontvangen daarenboven nog eene aanzienlijke schadeloosstelling.

Dit hebben zij wel verdiend.

Ziedaar belangrijk nieuws!

Als er nu maar gezorgd wordt, dat het geene doode letters zijn, waardoor dit verdrag werd geformeerd.

Nog belangrijker nieuws, zouden wij bijkans zeggen, is er op kerkelijk gebied.

Meer dan v ij f h o n d e r d R. Chatholieke Priesters in Oostenrijk hebben eene memorie aan den Aartsbisschop van Weenen en aan de Boheemsche en eenige andere Bisschoppen ingediend. Dit is een allerbelangrijkst geschrift, en de gevoelens en de klagten, daarin met bescheidenheid, maar met grooten ernst geuit, zullen de aandacht der geheele wereld trekken.

In die memorie zeggen de onderteekenaars, dat de revolutie, de vrijzinnige partij, die in 1848 de magt had, den toestand der lagere geestelijkheid trachtte te verbeteren, en dat zij, hoewel die verbetering liever door de zorg harer geestelijke overheid erlangende, die gaarne zou hebben ontvangen.

Hunne hoop werd echter niet verwezenlijkt.

Nadat de ultra-liberale partij het regeringskussen verlaten had, meenden de priesters, dat zij nu, 't geen hun werd toegezegd, van de oude, weder aan 't roer geplaatste regeringspartij zou ontvangen, te meer, daar die partij geleerd had, dat juist gebrek aan godsdienstzin de vader der oproerige bewegingen was geweest.

Hunne hoop werd ten tweeden male teleurgesteld.

't Is daarom, dat zij thans in het openbaar spreken en wereldkundig maken:

„dat het concordaat met Rome aan de Bisschoppen veel magt en voorregten verzekert, maar op de priesters den geheelen last doet drukken van de *verontwaardiging* en den *zedelijken tegenstand*, door dat *concordaat* bij het volk opgewekt.

„Dat de hoogere autoriteiten omtrent den waren toestand der kerk n o o i t en n e r g e n s overeenkomstig de waarheid worden ingelicht.

„Dat er afdoende maatregelen behooren genomen te worden, ten einde zich voor den *vloek* van een *slecht beheer* der huishouding van Christus te vrijwaren.

„Dat er maar een schijngodsdienst, geene kerkelijke tucht, maar schijn van magt bestaat — dat de godsdienst schier ten eenenmale uit de harten is verbannen, zoowel onder de lagere als onder de hoogere klassen, ja, dat de godsdienst is geworden tot een voorwerp van *algemeenen spot*.

„Dat de lang *onderdrukte* en *door het concordaat* zelfs bij *gematigde lieden* opgewekte *wrevel* tegen de middeneeuwsche, thans *niet meer toepasselijke verordeningen der Kerk* en tegen de *uitvoerders* daarvan, hoe langer hoe algemeener worden.

„Dat de dienaren der godsdienst gehaat en verachtelijk worden gemaakt, en dit gemakkelijk valt door den min gunstigen maatschappelijken toestand, waarin de geestelijkheid is geplaatst, immers de priesters van lageren rang hebben een inkomen, minder dan dat eens dagchooners (tusschen de f 20 en f 50 'sjaars) en wat zij meer hebben, moet de arme volksklasse opbrengen.

„Dit geeft aanleiding tot stuitende, ergerlijke tooneelen en maakt den priester dikwijls in de oogen des publieks tot een *verdrukker* der ellendigen. Men veracht hem en de godsdienst tevens.

„Dat men de lagere geestelijkheid moet bezoldigen uit een kerkelijk fonds of uit de inkomsten der kloosters, *wier bewoners geheel ledig loopen* en die men *billijker wijze* behoorde *op te heffen*."

Na met zooveel, en men mag zeggen ontzettende cordaatheid het bovenstaande ter kennisse van geheel de Christelijke wereld te hebben gebragt, eindigen de priesters hunne memorie aldus:

„Maar de doodsteek ontving de invloed der geestelijkheid door den twijfel, die men thans algemeen koestert aan hunne *zedelijkheid*. Bijna geen mensch gelooft aan de zedelijke reinheid van den priester. Geen priester, of hij is ten spot niet alleen van volwassenen, maar zelfs van de jeugd. Men gelooft niet aan de reinheid van zijn zedelijken wandel, en *waarom* niet? *Omdat hem een geregeld huwelijk is verboden.* Meer nog. Hij moet met smart aanschouwen, dat zijn stand oorzaak wordt van zedebederf, zelfs onder de vroeger zoo brave lagere standen, doordien men de *heerschende ontucht*, met het *gedwongen onzedelijk* leven der priesters vergoelijkt. Daarom vindt men tegenwoordig zoo zelden een *Christelijk* gezin, maar daarom ook doen zich dikwerf stemmen hooren van bezadigde en voor de toe-

komst bedrukte mannen, die, om de algemeene zedeloosheid tegen te gaan, verlangen, dat men zelfs de *verdenking* van *medepligtigheid* daaraan bij de priesters zelve onmogelijk make.

„Komen er niet spoedig hervormingen, die ons een, niet door armoede gedrukt en van het volk onafhankelijk bestaan verzekeren, die ons van de verdenking van de *schandelijkste* en verderfelijkste onzedelijkheid zuiveren en ons weder aan de *familien* en aan de menschheid teruggeven, dan is onze arbeid vruchteloos, onze invloed nietig, de godsdienst aan verachting, de hierarchie aan den val en de Staat aan oneindige beroeringen prijs gegeven, want het gevolg der ongodsdienstigheid is politieke en kerkelijke omwenteling.

„Ons verzoek is derhalve, dat U Hoog Eerwaardigheden, in vereeniging met het Hoog Eerwaardig Episcopaat en met de Hooge Regering, het kwaad, dat de geheele kerk en den Staat met een zeker bederf bedreigt, gelieve weg te nemen, *opdat wij niet in het geval komen* van ons heil van de partij der omwenteling te moeten verwachten en dat te moeten dank weten aan de vijanden Gods en der orde.„

Dat is —, roepen onze oplettende lezers gewis uit, een hoogst belangrijk geschrift en daarin ligt een teeken des tijds, dat ernstige overweging verdient.

Wat zal Rome op die klagte, op zoo ernstige beschuldiging en op zoo dringende eischen antwoorden?

De tijd zal het leeren.

De Parijsche vredes-conferentie heeft haar Donau-werk volbragt en wij zullen, als er de volle zon over schijnt, dienaangaande het voornaamste mededeelen:

Keizer *Napoleon*, zoo zeggen sommigen, is sedert het kanongedonder te Cherburg veel opgeruimder en zou weer dweepen met de Engelsch-Fransche alliantie. Maar ook hij is een „kind der omstandigheden,„ of zeggen wij liever der gebeurtenissen, die dagelijks dikwijls vrij onverwacht en tegen alle menschelijke berekening op het tooneel der wereld voorvallen. Hij vooral is een dienaar van den raad des Heeren en bij al zijne grootheid het middel, dat Hij, die daar-boven alles bestuurt, gebruikt tot zegen of tot kastijding der menschen.

Oostenrijk gevoelt zich nog in 't geheel niet gelukkig. Het staat zoo alleen in de wereld: maar aan wie de schuld?

Die van ieder verlaten wordt, vrage zich af: „maak ik het er ook naar?„

't Zou toch wel wonder zijn, dat hij alleen gelijk had en al de anderen onregtvaardig waren. Oostenrijk wil heerschen in het kabinet, wijzende op een sterk leger, maar vechten wil het evenwel niet. Intusschen, dat toeschouwend leger ontvangt gaarne zijn tractement en gebruikt, gezond van harten en van zeer vrolijke natuur, zijn „nat en droog„ zonder angst voor de magere jaren, die komen kunnen. En die jaren dreigen, althans de schatkist verkeert in zeer geldeloozen toestand, terwijl de budgets van ontvangsten en uitgaven telkens sluiten met een sterk sprekend t e k o r t.

Opmerkelijk blijft het dat de Engelschen, in weerwil van de toasten, door Keizer *Napoleon* en Koningin *Victoria* te Cherburg gewisseld, zoo ijverig voortgaan in het versterken hunner kusten. 't Is alsof er een grooten aanval op de krijtbergen wordt te gemoet gezien. Ook de dagbladpers, zelfs die welke bedaard spreekt, na eerst ernstig te hebben overwogen, verklaart, dat het onvoorzigtig zou zijn, om met het oog op Cherburg, zorgeloos te leven.

En dan spreekt de Hertog van Malakoff nog, dat hij gelooft aan de eeuwigheid der Fransch-Engelsche alliantie!

't Is alsof de Chinesche hofwigchelaar zijn snuggeren gebieder iets op de mouw speldt.

De Engelsche bladen beginnen zeer ernstig te spreken over een Pruissisch-Engelsch verbond, en dit is ook al geen bewijs, dat men den Hertog van Malakoff voor een goed profeet aanziet.

Uit Engelsch Indie komt thans geen nieuws.

De Engelsche krijgsmagt heeft groote vacantie of hoopt althans die eenigen tijd te genieten. Zij heeft die ook wel noodig, want hare kracht is èn door het kanon èn door de zon zeer verlamd, terwijl de bevolking nog weinig lust schijnt te hebben, om bepaald partij te kiezen, 't zij voor de Engelschen, 't zij voor de insurgenten.

Koningin *Victoria* vermaakt zich zeer in het land, waarvan hare dochter eens Koningin hoopt te zijn.

Het volk begroet haar, overal waar zij verschijnt met de levendigste toejuiching. Oorverdoovend mogt het heeten als zij niet eenige dagen te voren het kanongebulder te Cherburg uit de eerste hand had gehoord.

Toscane en Rome leven thans ook niet als één van hart en één van ziel.

De Paus meende gerustelijk alles van het Hof van Florence te mogen vragen en „vragen staat vrij„; maar Florence meent het regt te hebben om niets te geven en denkt: „'t weigeren is aan mij!„

Intusschen is dit de weg niet, om boezemvrienden te blijven of te worden.

BINNENLANDSCHE BERIGTEN.

Waterhoogte. Arnhem, 21 Aug. 0.95. El; † A.P. 7.90. Gev. 1 d.

De **Rijnhoogte** te Keulen den 21 Aug. 6 voet 2 Rijnlands.

Wij vernemen, dat de najaars examens voor het lager onderwijs voorloopig zijn uitgesteld tot 25 October a. s

— Men verzekert, dat het plan bestaat, een gedeelte der rijks-veldwacht als kavaleristen te organiseren.

— Bij besluit van den 19 dezer heeft Z M de Koning bepaald, dat de zitting der staten-generaal op den 28 Aug. aanstaande, in zijnen naam, door den min. van binnenl. zaken zal worden gesloten.

— In het kamp bij Neunkirch heeft het Hongaarsche regiment *Dom Miguel* bij de jongste groote manoeuvres plotseling op een tegenoverstaand Duitsch regiment geschoten, zoodat 3 man gedood en 8 gekwetst zijn. De oorzaak hiervan is nog niet opgehelderd.

— Naar men verneemt, zal Z. K. H. de prins *van Oranje* worden benoemd tot kommandant van de reserve-brigade, en tevens bij de marine den rang van schout-bij-nacht erlangen.

— In 't adres van de kamer van koophandel te Middelburg aan den Koning leest men o. a.

„Voor alle spoorwegen is er geld in de schatkist, voor de Zeeuwsche alleen niet," of, met andere woorden: „Nederland moet door de verwezenlijking van een grootsch plan opgebeurd worden, maar Zeeland verga!"

„Dit vonnis, Sire! is te hard voor eene bevolking die onder alle omstandigheden (en daaronder voorwaar zeer hagchelijke), waarin het vaderland heeft verkeerd, zich steeds getoond heeft vurig gehecht te zijn aan het regerend stamhuis, en hare offers voor het vaderland veil te hebben: eene bevolking, wier geschiedenis rijk is aan grootsche en edele daden voor vaderland en Oranje, wier helden en staatsmannen van vroegere eeuwen onschatbare diensten aan het vaderland hebben bewezen: die ook heden nog onder den drukkenden last van materiëlen teruggang door hare nijverheid, hare zedelijkheid, hare beschaving en hare innige gehechtheid aan de bestaande instellingen, moedig en geduldig, ofschoon met schier ongeloofelijke krachtinspanning, het hoofd opgebeurd houdt, steeds hare hoop op eene betere toekomst vestigende, maar die, wanneer deze hoop wordt uitgebluscht, onder voorgeven, dat de schatkist niet veroorlooft hare hoop te helpen verwezenlijken, terwijl zij hare milde hulp aan andere deelen des vaderlands onbekrompen schenkt, tot volslagen moedeloosheid zal vervallen, en niets dan diepe ellende in het vooruitzigt heeft."

— Uit Leiden schrijft men: „Men blijft nog altijd opgetogen over de wijze, waarop de Prins van Oranje het blijk van hulde en verknochtheid der Leidsche burgerij heeft ontvangen, en zich daarover aan de commissie heeft uitgelaten. Men mag het ook daaraan toeschrijven, dat, zoodra het bekend was, dat de Prins zondag de voormiddag godsdienstoefening in de Pieterskerk zou bijwonen, velen daarom nog eene laatste hulde wilden bewijzen met zich ook aldaar te laten vinden. De Prins was zigtbaar aangedaan, toen hij den zegenwensch der gemeente, in een psalmvers aan het einde der godsdienstoefening hem als slotzang aangeboden, staande ontving. 't Was indrukwekkend.

„En nu zegt men buiten af, dat de Leidenaars bezig zijn den jeugdigen Prins te bederven, door zulke herhaalde huldeblijken. Geen nood; — het bedaarde en eenzame leven in het stille Leiden is verre te verkiezen boven de drukke en woelige levenswijze in de residentie; — maar zeker is ook de taal, die de Prins te Leiden hoorde en zijn de huldeblijken, die hij daar ontving, van beter gehalte dan de vleitaal van een hofstoet, of het minder luidruchtig, maar zeker verfijnd en ligtzinnig getooid feestgewoel, dat het hofleven vergezelt.

— Uit Wiesbaden wordt weder aan de *A. C.* gemeld, dat het vertrek van Z. M. den Koning bepaald is op zondag den 22sten dezer. Z. M. wenscht alsdan nog een bezoek te brengen aan HD. zuster, de Hertogin van Saxen-Weimar. Den 27sten dezer zal Z. M. te 's Hage terug keeren.

— Door den Minister van Oorlog is, op aanvrage van heeren parnassyns der Ned. Isr. hoofdsynagoge te s' Hage, aan de Israelitiesche miliciens, bij de verschillende korpsen van het leger dienende, verlof verleend van 5 September a.s. tot 5 October daaraanvolgende, ten einde de in dat tijdvak invallende feesten ten hunnent te kunnen vieren.

's Gravenhage, 20 Aug. Reeds verscheidene keeren zijn veroordeelingen uitgesproken tegen personen die, zonder eene wettige vergunning, zoogenaamde pandjeshuizen hielden. Heden is door de regtbank alhier eene zoodanige veroordeeling uitgesproken tegen zekere A. *van der Beek* die reeds door het hof van assises in 1837 tot infamerende straffen was veroordeeld. Deze vrouw gaf geld op beleenbriefjes afkomstig van de bank van leening alhier, en nam b. v. van eene som van f 5 de zeer matige interest van *vijftig cents per week*. Het schijnt dat haar dit evenwel nog niet voordeelig genoeg toescheen; ten minste bij het terugvorderen door eenige beleeners van bedoelde briefjes, bleek dat zij eenige had achtergehouden, de goederen zelve gelost en ze voor zich hield. Voor deze tweeledige misdaad: het houden van een pandhuis zonder wettige vergunning en het maken van misbruik van vertrouwen, is zij veroordeeld tot gevangenisstraf van twee jaren en twee geldboeten, eene van f 12 50 en eene van f 50.

Amsterdam, 20 Aug. Aangaande de op den vierden September a. s. van stadswege te houden v o l k s s p e l e n, vernemen wij nader, dat deze zullen aanvangen des namiddags ten twee ure, op de terreinen de Botermarkt en het Funen, en bestaan in: 1o. het beklimmen van groote en kleine kokanjemasten; 2o. het balk- of boegsprietloopen; 3o. den wedloop in zakken; 4o den wedstrijd in hangende handen; 5o het ringsteken of tobbespel en verschillende andere spelen, als: tonloopen, naar den koek slaan, dubbeltjes happen, rolplank springen, turfrapen, geblinddoekte maaltijd, enz. enz.

Voorts kunnen wij nog melden dat, behalve een fraai zilveren horologie van den heer Burgemeester en een dito met zilveren halsketting van heeren Wethouders, als prijzen zijn ontvangen: van den heer *A. J Reijnvaan* alhier tien kistjes sigaren en twintig pakjes tabak.

BUITENLANDSCHE BERIGTEN.

FRANKRIJK.

De Keizer heeft den 20 dezer te Rennes eene toespraak gehouden, die eene vrij belangrijke politieke beteekenis heeft. Hij zeide o. a.:

„Ik ben in Bretagne gekomen uit pligtbesef en uit sympathie Het was mijn pligt dit gedeelte van Frankrijk te kennen; hetwelk ik nog niet bezocht heb; het lag in mijne sympathie mij te midden mijner Bretagnische bevolking te bevinden, die vóór alles monarchaal, katholiek en krijgshaftig is„

Voorts:

„Frankrijk, eenstemmig in zijne gevoelens, wil eene hechte, verlichte regering, regtvaardig genoeg, om alle eerlijke lieden tot zich te roepen, welke ook hunne politieke antecedenten mogen zijn; gemoedelijk genoeg om te verklaren, dat zij openbaar de catholieke godsdienst beschermt, terwijl zij de vrijheid van eeredienst toelaat; eindelijk sterk genoeg, om in Europa geëerbiedigd te worden.„

De Keizer eindigde met het uiten van den wensch, dat Bretagne zijne eenvoudigheid van zeden, zijne openhartigheid, zijne getrouwheid en zijne onderwerping aan den wil van God behoude.

— De Fransche correspondentie, in de Engelsche dagbladen voorkomende, is steeds afwisselend, somtijds zeer belangrijk in politieken zin, en somtijds zeer onderhoudend. In den *Globe* las men dezer dagen een verslag van het bezoek van *Napoleon* en *Eugenia* te Auray, ter vereering van St. Anna, hetwelk een oud Hollandsch spreekwoord in de gedachten brengt. De correspondent voegde er de volgende regelen bij, die aan Z. M. werden toegezongen. *Dans ton palais du Louvre, que son mantau* (die van St. Anna) *te couvre, si un loup farouche rôde auteur de ta couche!* Eene andere correspondentie vermeldt, hoe te Vannes de geestelijkheid *Napoleon III* aansprak, als de vorst dien het Opperwezen, in Zijne gunstbewijzen, had verkozen, om de kerk te bemoedigen en te grondvesten, en Frankrijk in den rang der natiën te herstellen (?) en van groote rampen te bevrijden, terwijl de Keizerin vergeleken werd bij „eene nieuwe en godvruchtige Esther.„ Op eene der banieren las men *Rome en de Krim!*

— De in Lyon bekende gierigaard, *Vader Crépin*, is er overleden, nalatende een vermogen van bijna 3 millioen fr. Voor eenige maanden had hij een droom, dat zijne neven zijne erfenis doorbragten; hij vroeg toen aan zijne hospita, wier man bewaarder was bij de kerk St. George, en bij wien de vrek voor 35 cents daags de kost had, of deze zijn geld bewaren zou, als hij het haar vermaakte. Ofschoon de vrouw dit plan als onregtvaardig afkeurde, heeft *Vader Crépin* haar bij testament thans zijn geheel vermogen vermaakt.

— Zekere A. *Marc Boyeux* heeft aan de redactie van de *Presse* een brief gerigt, handelende over de meer en meer toenemende demoralisatie der vrouwen in Frankrijk. De eerste oorzaak, zegt de schrijver, is onbetwistbaar het gedwongen coelibaat, waartoe vele vrouwen veroordeeld zijn, òf door de armoede, òf door hare antipathie tegen de mannen van haren stand, wier ruwe zeden haar fijner gevoel beleedigen, of eindelijk door hare materieele onmogelijkheid, om eene voegzame partij te vinden. Daarbij is het voor meisjes eene groote moeijelijkheid voldoend goed bestaan te vinden, 't geen bij 't ongehuwd blijven van 1½ millioen vrouwen alleen in Frankrijk jammerlijke gevolgen heeft.

— Uit Parijs schrijft men, dat de legitimisten die zich voor eenigen tijd naar Keulen en Frankfort begeven hadden om den graaf van *Chambord* te begroeten, zeer misnoegd zijn teruggekeerd. De reden daarvan zou zijn eene teregtwijzing door den graaf tot den grijzen hertog van *Clermont-Tonnerre* gerigt. Deze, voor de partij het woord voerende moet nl. gezegd hebben, dat als de Voorzienigheid den graaf weder op den troon zijner voorvaderen mogt plaatsen, men niet bloot uit politieken haat alles moest verwerpen wat de tegenwoordige regering tot stand gebragt had, maar het goede en het nuttige daarvan moest behouden. De graaf had hierop kortaf en bits geantwoord, dat, als hij ooit op den troon kwam, het zijn eenig doel zou zijn te maken, dat zijne regering in niets de tegenwoordige zou gelijken.

ENGELAND.

Een der oudste huwelijksparen, welke in de wereld leeft, woont te Burnside, in Pennsylvanie, namelijk de heer *Snijder* en zijne vrouw. De man is 111 en de vrouw 109 jaren oud. Zij zijn sinds 90 jaren gehuwd.

— Ramsgate leverde 16 dezer eene anglo-fransche feestviering op. De stoomboot *the Queen* bragt eene menigte heeren en dames van Calais over, vergezeld van de muziekanten der burgerwacht van die stad in montering en den Franschen adelaar voerende. Te Ramsgate speelde het muziekkorps bij het binnenkomen der haven het Engelsche volkslied, waarop de Ramsgaters het „*Vive l'Empereur!*„ in den eigenaardigen Engelschen tongval deden hooren. De bezoekers werden door kapitein *Martin*, den havenmeester, en andere stadsbeambten, in groot tenu gekleed, ontvangen, die gezamenlijk in optogt den steiger aftrokken, onder het spelen van nationale en militaire liederen. Daarna speelden de muziekanten voor het publiek en gedurende dien tijd werd eene collecte gedaan voor de armen der stad. Tot het programma behoorde ook een nieuw stuk: „*Calais et Ramsgate*„ op de wijze van *Partant pour la Syrie*, waarin de wensch der beide natien om vrienden te blijven, en de erkentelijkheid voor de ontvangst, welke die van Calais genoten, in dichterlijke woorden gezongen werden. Gedurende den dag waren al de schepen in de haven met veel vlaggen getooid en de Fransche driekleur woei van de voornaamste stadsgebouwen van den steiger en van de masten der schepen, terwijl bijna alle bewoners in de vlaggen-manie deelden en hunne huizen voorzien hadden van wimpels of banieren In den namiddag vermaakte een buitengewone zwemmer, de heer *Pearce*, het publiek door te duiken, te zwemmen en te drijven. Op een plank of vlakte stak hij in zee drijvende een vuur aan, braadde een lamskarbonade, die hij opat met een stuk brood en dronk een glas wijn. Hij schoot vervolgens een geweer af en een pijl uit een boog, liet zwemmende een vlieger op en verrigte andere vermakelijke vertooningen. Ten zeven ure des avonds verliet de *Queen* onder luide toejuichingen Ramsgate en keerde met het gezelschap naar Calais terug.

— Tusschen den gouverneur-generaal van Britsch Indie en den opperbevelhebber van het leger aldaar, moeten oneenigheden zijn ontstaan wegens het operatie-plan dat men volgen zou. Men zal zich herinneren, dat laatstgemelde reeds vroeger reden meende te hebben zich over den

gouverneur-generaal te beklagen, voor wat zijne krijgskundige plannen aangaat. Volgens brieven uit Madras, moeten aldaar onlusten uitgebroken zijn, veroorzaakt door den overdreven ijver der Engelsche zendelingen. De Hindoes zouden de woningen der zendelingen aangevallen en de laatsten hun behoud alleen aan de vlugt te danken gehad hebben.

— Dezer dagen is de photographie met een gelukkig gevolg gebezigd, tot het ontdekken van een misdadiger. Twee visschers hadden in den Theems, bij Reading, het lijk van een kind ontdekt, dat, met een zak steenen bezwaard, op den bodem nabij den oever lag. Toen men der policie daarvan kennis had gegeven, kwam de hoofdambtenaar op het denkbeeld, eene photographische afbeelding van het lijk te doen vervaardigen en deze voor de ramen van het policie-bureau te Londen en in andere steden te plaatsen. Onder de vreemdelingen, bij gelegenheid eener harddraverij daar aanwezig, waren er onderscheidenen, die de tentoongestelde afbeelding beschouwden. Een van dezen, uit Oxfordshire, meende eenige gelijkenis te zien tusschen het gephotographeerde, en de gelaatstrekken eener dienstbode van een gesticht onder zijn bestuur, uit hetwelk zij eenige dagen te voren vertrokken was. Zij werd gearresteerd en bekende, dat zij naar Reading was gegaan, om den vader van het kind om eenig onderhoud te vragen, en op diens weigering had zij het te middernacht in de rivier geworpen.

DUITSCHLAND.

Volgens berigt uit Lublin, in Russisch-Polen, zijn onlangs uit eene menagerie ontvlugt een tijger en twee hyenaas, welke zich thans in de bosschen der nabijliggende dorpen Belzyce en Konopnica ophouden. Reeds zijn verscheidene personen door die dieren verscheurd, en onder de bewoners heerscht zulk een angst, dat zij het niet wagen hunne huizen te verlaten. Soldaten en jagers omringen de bosschen, om zoo mogelijk de monsters te vellen.

— De Keizerin van Oostenrijk is van een Prins bevallen. De hooge kraamvrouw en de jonggeborene zijn welvarende.

— De *Dantz. Ztg.* meldt, dat het bestuur der stad Graudenz, betreffende het wegnemen — op last van den pastoor — van het opschrift voor de kerk, een rapport aan de regering heeft ingediend, en den koning verzocht heeft te bevelen, dat het opschrift hersteld worde. Eene gelijke petitie gaat ter onderteekening onder de burgerij rond, en op verzoek van een aantal inwoners heeft de prokureur-generaal de bewerkers dier schennis van een openbaar gedenkstuk voor de regtbank gedaagd. — De direkteur van het R. kath. seminarium heeft de bladen verzocht geene melding van de zaak te maken. Natuurlijk echter bleef dit zonder gevolg, hoezeer hij ook, als laatste poging, hun schreef, „dat het niet waar was, dat onze godsdienstige gevoelens gekrenkt waren door het wegnemen van het opschrift, daar dit niet bijbelsch was en integendeel krenkte door ons een God op te dringen die de onze niet kan zijn, daar hij ook die der overige gezindten is."

BELGIE.

De place de la Monnaie te Brussel was dezer dagen het tooneel eener gebeurtenis, zonder twijfel bestemd om in de jaarboeken der gedenkwaardige gevechten eene plaats in te nemen. Een twist, die naar het schijnt niet bijgelegd kan worden,..... doch waaraan de politiek vrij zeker ten eenenmale vreemd is, houdt reeds sedert eenigen tijd het personeel van twee openbare scholen dier stad verdeeld van weerskanten 150 à 200 knaapjes van 6 tot 12 jaren tellende. Eindelijk hebben de twee vijandelijke korpsen, waarschijnlijk ten gevolge van eene heldhaftige afspraak, elkander voor het théâtre de la Monnaie ontmoet. Na eenige marschen en kontra-marschen, volbragt met het doel om strategisch de krachten te meten en het terrein op te nemen, overeenkomstig de gezonde regelen der krijgskunst, werden de legers handgemeen en wierpen zij zich op elkander, onder het uiten der kreten *Vive le Canal!* en *Vive la rue Haute!* zijnde de plaatsen waar de respektieve opvoedings-instituten der oorlogvoerende partijen zich bevinden. Schooltasschen, riemen met metalen gespen, linialen, boeken, stalen pennen, potlooden, leijen en allerlei ander schoolgereedschap vervulden gedurende vijf minuten de rol van aanvallende en verdedigende wapenen, en lieten het slagveld met eene massa dier vreemdsoortige ammunitie als bezaaid. Reeds was werkelijk bloed gestroomd en had meer dan een dappere in het zand gebeten, toen eindelijk *één* politie-agent in de rue de la Reine kwam opdagen, de plek waar de strijd het hevigst was. Deze man der openbare magt maakte, alleen door de majesteit waarmede hij zich aan de *Kanalisten* en de *Hoogstratianen* vertoonde, een einde aan die verschrikkelijke worsteling, die met den naam van *burger oorlog* kan worden bestempeld!

— In de kerkelijk gezinde dagbladen van Belgie leest men het volgende artikel: „Het verblijdt ons, aan onze lezers te kunnen mededeelen, dat in de zamenkomst van hunne Hoogeerwaarden, de Bisschoppen van Belgie, op den 4 dezer te Mechelen gehouden, het werk van mgr Beelen, in het nederlandsch geschreven en ten titel hebbende: „Grondregels voor het vervaardigen eener nederduitsche vertaling van het Nieuwe Testament," zonder eenig voorbehoud is goedgekeurd, en dat de schrijver bij eene door al de Bisschoppen van Belgie onderteekende acte gemagtigd is om eene naar die grondregels vervaardigde vertaling in druk uit te geven.

„De censoren of nazieners voor de vertaling zullen binnen kort worden benoemd. Daar het werk bijna voltooid is, mogen wij hopen het drukken daarvan weldra te zien aanvangen. Wij vernemen, dat de schrijver ophelderende aanteekeningen bij zijne vertaling voegt."

SPANJE.

Reeds is gemeld dat de bedelarij in Spanje verboden zou worden. Men vindt thans in brieven uit Madrid bijzonderheden dienaangaande, waaruit op te maken is dat deze zaak door de Spaansche regering met ernst, schoon met welligt ontoereikende middelen aangevat zal worden. De koningin heeft, naar men verzekert, verklaard voornemens te zijn om negen groote wijkplaatsen voor de ar met te stichten, ééne voor ieder aartsbisdom van het rijk; ten gevolge daarvan zal de bedelarij, die eene plaag voor Spanje is geworden, met 1 October aanstaande overal worden verboden en zullen de armen naar de te openen wijkplaatsen verwezen worden, terwijl zij onderweg onderstand van de plaatselijke besturen zullen ontvangen. Voor de kosten der bedelaarsgestichten zal de schatkist eene som van negen millioen realen bijdragen, terwijl de koningin voornemens is het geld, hetwelk behalve die som noodig zal zijn, door inroeping der algemeene liefdadigheid bijeen te brengen. Onder de gebouwen, welke voor bedelaarsgestichten zullen dienen, worden het Escuraal en het vermaarde klooster van San Martin de Santingo genoemd. Ook is bepaald, dat in die gestichten aan de kinderen nuttige bedrijven geleerd, en aan de volwassenen arbeid gegeven zal worden.

— Uit Madrid is te Parijs het berigt ontvangen, dat de Spaansche regering, ten gevolge van verwikkelingen met den Keizer van Marokko, er aan denkt, met kracht tegen dien Mohamedaanschen staat op te treden. Men spreekt van niets minder, dan van het plan van *O'Donnell* om Marokko te veroveren, eene taak, die aan het verzwakte Spanje nog al zwaar zou vallen, maar toch niet onmogelijk ware in de uitvoering, als Spanje slechts het geluk had eenigen tijd een kabinet te houden, dat de hofkabalen wist te breidelen. Daar Marokko te eeniger tijd alligt eene prooi van Frankrijk zou kunnen worden, dat er eene gemakkelijke uitbreiding voor zijne reeds gewigtig wordende Algerijnsche kolonie in zou zien, zou het plan van *O'Donnell* dubbel gewigt erlangen, en welligt zelfs te Parijs naijver wekken. De geheele zaak schijnt daarom nog be vestiging te verdienen.

ITALIE.

Te Napels is onlangs het huis, bewoond door den Hertog de V. ingestort. Niemand is daarbij omgekomen: alleen zijn er twee rijtuigen verpletterd. Het schijnt dat de grondvesten van het gebouw gezakt zijn, maar de bijgeloovige Napolitanen schrijven dat ongeluk toe aan de oogen van den Hertog de V., die voor een der gevaarlijkste *jettatores* van Napels wordt gehouden. Een *jettatore* is iemand, die *kwade blikken* werpt, of zelijk men in Noord-Braband en in het Vlaamsch sprekend deel van Belgie zeggen zou; eene *kwade hand* legt. De Hertog is thans genoodzaakt een huis voor zich alleen te bouwen of onder den blooten hemel te slapen, want niemand wil met zulk een verschrikkelijk gevaarlijk persoon onder een dak vernachten.

— De Israelieten in Sardinie hebben ter zake van den kinderroof, door de autoriteiten te Bologna gepleegd, onder voorwendsel, dat het aldus in naam der inkwisitie gestolen kind, voor twee jaren buiten weten der ouders gedoopt was, eene memorie gerigt tot de consistorien van Parijs en Londen, om te bewerken, dat de Engelsche en Fransche regeringen zich in deze zaak mengen. Men heeft zich ook tot de Sardinische regering gewend, doch deze wenscht zich er liever buiten te houden, daar de stappen door haar in dit opzigt te doen aan andere motieven dan de ware zouden worden toegeschreven. Algemeen is men overigens over deze niet te kwalificeren handelwijze der Romeinsche autoriteiten ten hoogste verontwaardigd, en men hoopt dat de openbare meening der beschaafde wereld, die zoo veel belang gesteld heeft in de zes vrouwen, in Zweden wegens verandering van godsdienst veroordeeld, ook de ongelukkige Israëlietische familie te Bologna onder hare bescherming zal nemen, die nu het slagtoffer is der onverdraagzaamheid van de Romeinsche inkwisitie.

AMERIKA.

Berigten uit de Vereenigde Staten van Noord-Amerika van den 21e Julij melden, dat het laatste gedeelte van de aan de Rogue River levende Indianen onlangs in een gevecht met troepen van de Vereenigde Staten is vernietigd. Zij hadden onderscheidene bloeijende kolonien aan die rivier in de asch gelegd en derzelver inwoners vermoord. Eene compagnie vrijwilligers is den 24 Mei ll. tot hunne vervolging uitgetrokken, zij achterhaalde hen en de mannen van dezen stam, Indianen, verloren allen het leven. — Een opperhoofd van de Schlangen-Indianen, die in de nabijheid van Utah wonen, stierf onlangs. Zijne verwanten begroeven niet alleen zijne wapens met hem, en verbranden zijne lievelingspaarden, maar ook een jongeling, wien hij bijzondere toegenegenheid toedroeg, werd levend in een wollen deken gewikkeld en met het lijk begraven, opdat hij in het land van den grooten geest den overledene niet zou ontbreken.

ASSEN, 24 Augustus.

TELEGRAFISCHE BERIGTEN.

Amsterdam. ***Maandag***, 23 Aug. Op de beurs van heden was de slotkoers der **effecten** als volgt:

Nederl. 2½ pCt. 64⅛ percent. Dito 4 pCt. 99 percent. — *Rusland* bij Hope en Comp. 1798 en 1815 5 pCt. 106¼ percent. — *Oostenrijk* Nieuwe Metallieken 5 pCt. 87⅜.

Granen en Zaden.

Koolzaad merkelijk lager, op September f 480. — Raapolie lager, op zes weken f 46¼. — Tarwe onveranderd, gedroogde bij partij hooger, 118 ponds Petersburgsche f 176. - Rogge f 15„ lager; 120 ponds Nijkerker f 225. — Garst lager, 115 ponds Deensche f 175.

Zwolle, 20 Aug.

De prijzen der onderstaande artikelen waren heden aan onze markt als volgt:

Tarwe.	***Erwten*** groene . f 0-00
Nieuwe f 9.50 à f 9 25	***Paardeboonen*** à f 0-00
Jarige f 10 00 a f 9.75	***Duiveb.*** f 0 00 a f 0-00
N. Ruwarige f 10 00 á f 9 87	***Aardappelen.***
J. id. f 00.00 a f 00.00	Nieuwe f 2-10 à f 1-10
Rogge n. . f 6 75 à f 6-30	Oude f 0-00 a f 0-00
Boekweit j. f 8-00 a - 7-50	***Boter*** per pd. f 1 30 à f 1-10
Gerst . f 5 90 a - 5-70	„ per ⅛ vat f 20-50
Haver . f 0-00 a - 0 00	à f 00-00

— Uit 's Hage schrijft men over eene zaak, die ook in den Raad der gemeente Meppel aanleiding tot verschil heeft gegeven: „Volgens het gevoelen van Zijne Exc. den minister van binnenlandsche zaken moet de vraag; of leden eener vergadering (*in casu* gemeenteraad), die aandeelhouders zijn in eene vennootschap, over eene zaak die vennootschap betreffende, mogen medestemmen, bevestigend beantwoord worden. De grond voor deze uitlegging van art. 46 der gemeentewet (waarmede art. 73 der provinciale wet overeenstemt) is deze: Het artikel is van den volgenden inhoudt; „Zij (de leden) onthouden zich van medestemmen over de zaken, die hen . . . . persoonlijk aangaan of waarin zij als gelastigden zijn betrokken." Ware er nu sprake van zaken waarbij men belang had, dan zou het artikel welligt grond tot misverstand kunnen opleveren. Nu daarentegen wordt gesproken van zaken, die *persoonlijk* d. i. die *individueel aangaan*, waardoor het artikel niet op bedoelde leden toepasselijk geacht kan worden. Het te nemen besluit is een administratief besluit, dat de provincie, de gemeente, maar geenszins een of ander lid der vergadering aangaat. Deze beschouwing is, volgens de regering, de ware, en heeft ook de goedkeuring van den wetgever weggedragen, dewijl daartegen geene verdere betoogen zijn aangevoerd."

— Op de jaarmarkt, den 19 dezer te Nietap gehouden, waren aangebragt 308 koeijen, 76 kalveren, 202 Friesche en 105 Drentsche schapen en 324 varkens. De koeijen golden van f 30—„ tot f 105—„, de kalveren van f 10—„ tot f 20—„, de Friesche schapen van f 2—10 tot f 8—50, de Drentsche van f 1—50 tot f 2—50 en de varkens van f 1—50 tot f 25 -„. Over het algemeen was de handel niet willig en de markt slap.

* **Meppel**, 23 Aug. Tusschen vrijdag en zaturdag is hier den schoenmaker *Holleboer* zeer vermoedelijk ontvreemd een schaap van Friesch ras, 't welk schijnt geslagt te zijn, althans het vel is aan een leerlooijer alhier verkocht en de kop en pooten door de eigenaar van het schaap voor die van het zijne erkend. De politie doet ijverig onderzoek en denkt den vermoedelijken dader op het spoor te zijn.

* **Steenwijkerwold**, 21 Aug. In den tuin van den landbouwer *L. B. van Essen* ziet men eenen appelboom die rijkelijk met vruchten is beladen, terwijl dezelfde boom heden weder bloeit, een verschijnsel dat men zelden in één zomer bij vruchtboomen aantreft.

* **Makkinga**, 21 Aug. Gisteren had alhier eene harddraverij plaats van paarden, toebehoorende aan eigenaars in Ooststellingwerf en welke nog geen prijs hadden gewonnen; een tiental flinke, voor het meerendeel boere

---

DE VERTELLER ENZ.

Aphorismen uit het leven.

1. *Deftigheid* is een geheim van het ligchaam, om de gebreken der ziel te bedekken. De Turken zijn daarom deftiger dan de Europeanen, wijl het gebruik van opium hen er in behulpzaam is, om in eene doffe, gevoellooze houding te volharden; zij daarentegen, die wijn in hun ligchaam tappen, gevoelen den inhoud er van in eene herhaalde prikkeling der spieren. Opium laat bij den mensch al een het doffe leven van eene plant overig; *alcohol* wekt de dierlijkheid op.

2. *Parlementair* is de kunst van de vormen in acht te nemen; met andere woorden de kunst, om, in de uitgelezendste uitdrukkingen, de grootste grofheden, de tastbaarste leugens, de onbeschaamdste verwijtingen kenbaar te maken. Voor hem, die er aan bloot staat, beteekent parlementair„: Heb geen bloed in 't lijf; weet niet meer wat blozen is; wees even onbeschoft en schuld als een poedel, die uit het water komt, alles moedig van u af.

3. *Beschaafde manieren* dienen bij de onbeschaafden om het gemis van beschaving te verbergen, zij zijn gemakkelijk aan te leeren, hoewel men aan de stijve wijze, waarop zij gebezigd worden, ligt ontdekken kan, hoe slecht zij voor den ruwen en wilden mensch passen. De inwendige beschaving verhoudt zich tot beschaafde vormen, als de godsdienst, tot het opvolgen van eenige uiterlijke godsdienstpligten. Het kunnen teekens zijn van het innerlijk gemoed; maar de onechte diamant gelijkt veel op de echte; alleen de kenners weten het onderscheid op te geven, en daarvan is de grootste menigte niet.

4. „Men is het meest gelijk aan hem, wiens fouten men bekeft en het minst aan hem, wiens deugden men verheft." J. Paul. — De waarheid die in dit gezegde ligt, laat zich verklaren uit de gemakkelijkheid, om iets op te merken wat men zelf bezit; daarenboven bewimpelt men op die wijze voor zich zelven en voor anderen eigen gebreken. — Wanneer men deugden bewondert, eigent men zich iets van den lof, dien ze verdienen, toe. — Daarom is juist lasteren zóó prettig; men verheft zich zelven en verlaagt eenen ander. Zonder ligtgeloovigheid kunnen echter de lasteraars uit beginsel, evenmin als die uit onkunde, niet bestaan.

5. Er zijn evenzeer Turken onder de Christenen, als Christenen onder de Turken. Het hoogste geluk van den Mohammedaan is te vinden in het toekomend paradijs, waar zijn ligchaam alle genot genieten zal. De Turken onder de Christenen gelooven niet aan de toekomst, maar ruïneren hunne gezondheid in de eerste helft van hun leven, om toch niet, zonder ligchaamsgenot genoten te hebben, te sterven.

De uitvinder van den Crinoline, de heer Frick te Parijs, heeft den handel verlaten met een aanzienlijk fortuin. Hij betoogt in eenen openbaar gemaakten brief, dat 12 Millioen Crinolines vervaardigd zijn, dat daartoe 4 Millioen pond Staal en 40 Millioen el Passementwerk van allerlei

paarden, namen hieraan deel; de prijs en premie welke waren uitgeloofd door de kasteleins *H. S. Legendal* en *F. Houwman* bestonden in: Een fraai chaisgereide tot prijs en een Piqueurs hoofdstel tot premie; de eerste werd behaald door het wonder snel dravend paard genaamd: „de bruine Merrie" toebehoorende aan: *D. S. de Boer* en bereden door den piqueur *T. de Boer* en de tweede door het paard, genaamd: „de zwarte Ruin" toebehoorende en bereden door *J. G. Nijholt*, allen van Nijeberkoop. Ofschoon aanvankelijk niet zeer begunstigd door het weder, was er nog al tamelijk publiek aanwezig, hetwelk dien avond in gepaste vrolijkheid heeft doorgebragt.

* **Smilde**, 21 Aug. Een hevig onweder vergezeld van regen en hagel, brak gisteren nademiddag boven deze gemeente los. Een bliksemstraal, vergezeld door een harden donderslag heeft te Hooger-Smilde eenige telegraafpalen beschadigd, schijnt vervolgens langs den draad te zijn geloopen, en heeft op aanmerkelijken afstand van de plaats, waar de palen in stukken zijn geslagen, ook eenige der daarop bevestigde potjes verbrijzeld.

KERK- EN SCHOOLNIEUWS.

* **Boven-Smilde**, 22 Aug. Heden voormiddag heeft de WelEerw. heer W. *Lolcama*, *Bz.* zijn dienstwerk als hulpprediker alhier aanvaard, predikende naar aanleiding van Rom. 5: 1 De kerk kon de zamengekomenen op lange na niet bevatten. ZwEw. heeft uitmuntend voldaan en men hoopt, dat hij de plaats van den hooggeachtten heer *Bakker* op eene waardige wijze zal vervullen.

* **Vries**, 20 Aug. Door het bedanken van den onderwijzer *J. Gelling* te Zeijen staat de post van onderwijzer aldaar vacant te worden.

Advertentien.

Getrouwd:

Dr. H. VAN HALL
en
Jonkvrouwe A M. C. RENGERS HORA SICCAMA.
Havezathe Oosterbroek, 21 Augustus 1858.

Heden beviel van eene welgeschapene DOCHTER, K HOOGSTRA, geliefde Echtgenoote van
G. F. L KOLDEWEIJ.
's Gravenhage
den 19 Augustus 1858.

Bevallen van een' ZOON, W. C. VAN DEN LANDE JACKSON, geliefde Echtgenoote van
J. P. EMMELOTH.
Oosterwolde, 23 Aug. 1858.

Na eene ongesteldheid van slechts eenige dagen overleed heden morgen omstreeks negen uur, tot onze bittere droefheid, ons eenigst en teeder bemind Dochtertje JANTINA ARENDINA, in den ouderdom van 1 jaar en 2 maanden.
Nieuw-Buinen den 19 Augustus 1858
J MEURSING.
H. L MEURSING—WIGCHERING.
Eenige kennisgeving

Hoofd-Agent.

Voor eene soliede Maatschappij van Commissiën, Huur en Verhuur van Dienstboden en Werklieden, wordt terstond gevraagd: Een **HOOFD-AGENT**, tegen eene ruime provisie, in Assen, voor de Provincie Drenthe.

Adres ten kantore van den Hoofd-Agent D. FABER te Harlingen, met franco brieven, Scheerstraat, wijk B no. 12.

Jagtberigt van Pesse.

Diegene, welke wenschen te **JAGEN** op de gronden der Eigenaren van Pesse, Eursinge, Nuil, Oosteren, Kalenberg, Fluitenberg, Stuifzand en Zwartschaap, kunnen, tegen betaling van drie Gulden, permissie verkrijgen bij den Boekh. Diaken van Pesse

A. P. TISSINGH.

PUBLIEKE VERHURING
van eene

KEUTERIJ.

De Notaris Mr. J. L. TONCKENS te Hoogeveen, zal ten verzoeke van LEFERT JANS LINDE te Zuidwolde, op Vrijdag den 27 Augustus 1858, 's morgens 10 uur, ten huize van JOCHEM JANS DEKKER, kastelein te Linde, voor den tijd van **minstens drie jaren**, ingaande op den 1sten Mei 1859,

publiek verhuren:

Eene **KEUTERIJ**, waartoe behoort een **HUIS** en **SCHUUR**, **BOUWLAND** en **GROENLAND**, in alles ter grootte van p. m. 15 bunder, staande en gelegen in de zoogenaamde *Paardelanden* te Zuidwolde, bijlangs den nieuw aan te leggen straatweg van Zuidwolde naar de Dedemsvaart, thans in huur wordende bezeten door DERK JANS HEIN, bij wien aanwijzing kan worden bekomen.

J. L. TONCKENS.

MARKTBERIGTEN.

AMSTERDAM, 20 Aug. ROGGE iets lager; 118 ℔ Petersburger f 170 bij partij. — Van HAVER verkocht 100/2 ℔ Groninger Dikke f 5. — KOOLZAAD £ 1/2 lager; op 9 vaten Olie in Sept £ 82; Oct. £ 83; Nov. £ 83 1/2. — LIJNZAAD in een doen; 104, 105 ℔ Archangel f 317 1/2. — RAAPOLIE niet williger; op 6 weken f 47; Vliegend f 45 3/4: 1o. Sept. f 45 1/2, 1/4, Oct. f 46, 1/4. 46; Nov. f 46 1/2, 3/4, 1/2; Dec. f 47, f 46 3/4. — LIJNOLIE flaauw; op 6 weken f 36, Vliegend f 34 3/4: 1o September f 34 1/2, 3/4, 1/2; Oct f 35 1/4, 35; Nov. f 35 3/4, 1/2; December f 36, 35 3/4. — HENNEPOLIE op 6/w. f 40 1/4; Vliegend f 39. — RAAPKOEKEN per 1040 stuks f 93 a f 98. — LIJNKOEKEN per 104 stuks f 12 a f 14 1/2

SCHIEDAM, 19 Aug. MOUTWIJN f 17 1/2 per vat contant laat beurs voor enkele partijen besteed. — JENEVER 00 pct. Amst. proef f 21 a f 21 1/2 per vat contant bij partij

PRIJSCOURANT DER EFFECTEN.
AMSTERDAM, 1858.

	pCt.	20 Aug.	21 Aug.
Nederl. W.S.	2 1/2	64 7/8	64 7/8
—	3	77 1/2	77 3/8
—	4	99 1/16	99 1/16
Amort. Synd.	3 1/2		
Handelm.	4 1/2	137 7/8	137 7/8
O. I. Leening	4	98 3/16	98 1/2
Aand. H. Spw.			
— R. —	4 1/2		
Ned. B.			
Maats. Weld.			
Rusland,			
Obl Hope	5	106 1/4	106 3/8
Dito 1831/53	5	92 1/2	
Cert. 1840	4	87 7/8	87 5/8
— Stieglitz	4	87 3/4	
— Nieuwe	4		
— 5e Serie	5	99	98 1/4
— 1855 6eS.	5	102 5/16	102 5/16
— van Ass.	6	67 1/4	

	pCt.	20 Aug.	21 Aug.
Polen,			
Aand. fl 500		/ 154 1/2	
Obl.	4	83	82 7/8
Spanje, Obl.	1 1/2	28 1/8	28 1/16
Obligatien	3		44 9/16
Binnenl.	3	39 3/16	39 1/16
Amortisable		10 1/16	10 1/8
Bewijz. Coup.		5 5/16	
Oostenrijk,			
Oblig. Goll	5		
— —	4		62
— Metal.	5	75 15/16	75 3/4
— RenteA.	5	87 1/16	87 3/8
— Nation.	5	77	76 7/8
— —	2 1/2	39 1/16	39 1/16
Belgie, Cert.	2 1/2		
Rothschild	2 1/2		53
Portug., Obl.	3	47 3/8	47 1/2
Brazilien	5	100 1/8	100
Weener aandeelen	4		

20 Aug Handel noch variatie waren van beteekenis.
21 Aug. Onbeduidende beurs.

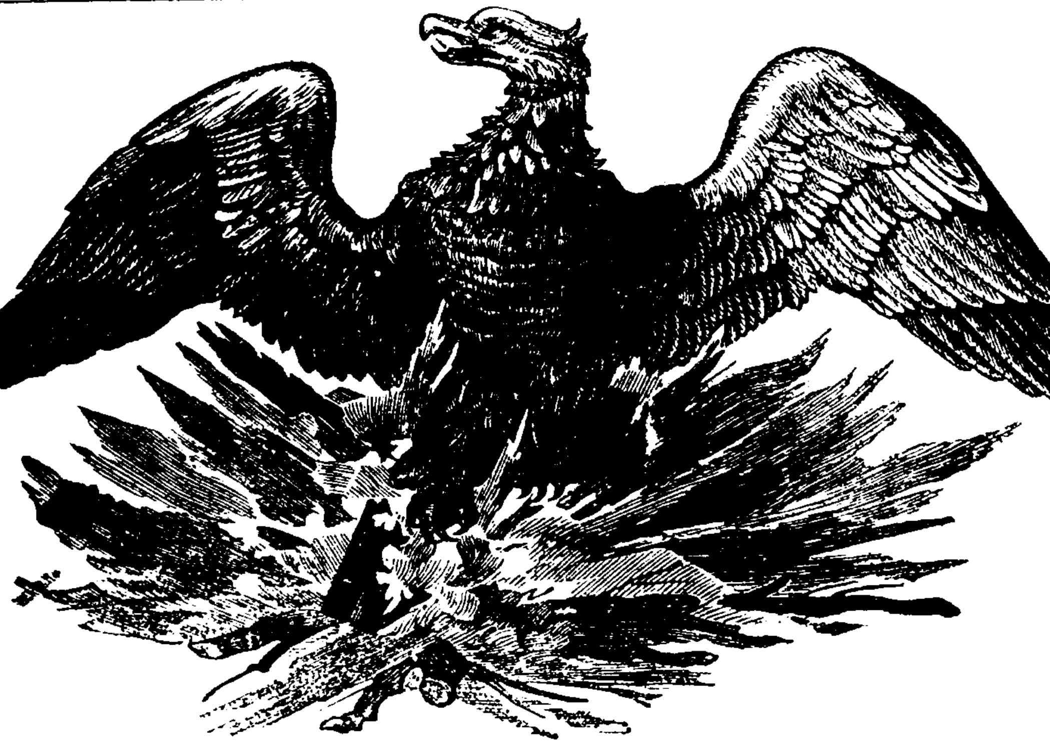

DE ADELAAR.

Brandwaarborg-Maatschappij.

GEVESTIGD TE AMSTERDAM.

Kantoor: Keizersgracht bij de Hartenstraat K K No. 346.

Deze MAATSCHAPPIJ verzekert tegen **BRANDSCHADE** en de gevolgen van dien, alle soorten van **ONROERENDE** en **ROERENDE GOEDEREN**, en zulks tegen vaste onderlinge Premiën, welke ***door de geringe Administratie-Kosten, die de Directeur geniet***, zeer laag zijn gesteld, als: ***WOONHUIZEN*** per duizend gulden jaarlijks ƒ 0 50; ***INBOEDELS*** ƒ 0 75; ***WINKELHUIZEN*** van ƒ 0.60 tot ƒ 0.80; ***WINKELGOEDEREN*** van f 0 80 tot ƒ 1 25; ***BROODBAKKERIJEN*** en ***LOGEMENTEN*** ƒ 1.—; ***PAKHUIZEN*** ƒ 1.—; ***FABRIEKEN*** en ***WERKPLAATSEN*** van ƒ 1.— tot ƒ 4.—; ***BOERDERIJEN, OOGSTEN, VEE enz.*** van f 1 00 tot f 3 00; ***WINDMOLENS*** van ƒ 2.50 tot ƒ 5.—; ***FABRIEKEN*** werkende met *stoom* van ƒ 5.— tot ƒ 7.50 enz. enz.

Onder deze Premiën zijn de Administratiekosten begrepen, terwijl geen Inleggeld wordt gevorderd.

Hoe algemeen de bijval is, welke deze Maatschappij ondervindt, blijkt daaruit, dat gedurende de twee jaren, dat zij in werking is (van 1 Januarij 1856 tot 31 December 1857) in deselve is deelgenomen voor een kapitaal van

circa ELF MILLIOEN GULDEN.

Reglementen, Tarieven en alle verdere inlichtingen zijn te bekomen ten kantore der MAATSCHAPPIJ, alsmede in de provincie *DRENTHE* bij de Agenten H. H. MENNES te *Eelde*, H ADAMS te Gasselter-Nijeveen, R. BRUNSTING te *Smilde*, J. H. VAN GREVENSTEIN te Dalen, O. BENING te Westerbork en H. TILLEMA te de Wijk.

Zij, die als ***correspondent-taxateurs*** wenschen in aanmerking te komen, kunnen zich in persoon of met vrachtvrije brieven, bij den Agent H. H. MENNES, aanmelden.

soort gebezigd en dat 6000 werklieden er door bevoordeeld zijn, dus dat de Crinoline uit een philantropisch oogpunt te verdedigen, ja aantebevelen is.

—

„Mie!" zei jufvrouw H. tot haar melkmeisje, „je melk ziet er net uit alsof je moeder er vuil water in gedaan heeft."

„Neen, dat heeft ze warempel niet," was Mietjes antwoord, „want ik heb het haar zelf zien pompen, eer ze 't er in deê."

—

Een bakker dien men, wijl hij naast een logement woonde, dat „de os" heette, gewoonlijk de „ossenbakker" noemde, werd op zekeren dag voor het geregt geroepen, waar hem de regter op norschen toon vroeg: „Zijt gij de ossenbakker?" De bakker deed als hoorde hij het niet, en de regter herhaalde de vraag nog luider. „Neem me niet kwalijk, meneer, ik ben wat hardhoorig," zei nu de bakker, zich digt naast den regter plaatsende, die hem nu in het oor schreeuwde: „Ik vraag, of gij de ossenbakker zijt?" De bakker antwoordde heel bedaard: „Neen, meneer, ik ben alleen de bakker naast den os."

—

Aen de kleine Dok, over de yzeren brug te Antwerpen leest men het volgende opschrift op het vensterluik van een drankwinkel (letterlyk overgeschreven):

Koopt gy huizen, Gy
Hebt steenen;
Koopt gy vleesch, Gy
Hebt beenen;
Koopt gy visch, Gy
Hebt graten;
Koopt klare jenever,
Dan kunt (in 't gekke) gij praten.—
Hier verkoopt men knevelwas.

Als er ooit pryzen gegeven worden voor de uithangborden, zal deze stellig er een bekomen.

—

Een beroemd geneesheer te Dublyn, zoo verhaalt een Vlaamsch blad, ging in den laten avond door eene eenzame achterbuert, toen een welgekleed persoon buiten adem hem op zyde kwam, smeekende hem terstond te willen volgen, wyl zyne vrouw lag te zieltogen. De Arts voldeed aen zyne dringende bede. Nauwelijks echter, waren zy binnengetreden als de onbekende de deur afsloot, twee pistoolen en een leegen geldzak te voorschyn bragt, en den Arts aldus aansprak: (dat leege ding, dat gy hier ziet, is myne vrouw, die sinds lang aen eene verregaende verslapping laboreert; en zoo gy haer niet terstond een krachtig recept voorschrijft zult gij u moeten getroosten, deze twee looden pillen tegen uwe hardnekkigheid te slikken.) De Arts gaf hierop den uitgeteerden patient 12 guinees in: waarop de man met veel hoffelijkheid hem uitgeleide deed, en op den hoek eener straat eensklaps verdween.

—

GEDRUKT BIJ **GRATAMA** te ASSEN.